

GENT D'ARA

PERIODIC AUTONOMISTA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Trimestre, 2 ptes. — A fora, 2'50.
Numero corrent, 15 centims

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Carrer del Portalet, 2, 1.^a

No s'admeten treballs sense firma.
Dels treballs publicats ne son responsables sos autors.

CORPUS

Flors de ginesta de bell matí cullides, roses desflorades i abundants i diminuts papers de tots colors encatifien el sol de nostres tortuosos carrers... El aire que tot-hora ens envolella, tot éll es perfumat, a l'hora de la pietosa i popular processó. Tota una corrúa de gent, precedida per la creu i banderes parroquials formen son variat rosari, mentres tota una munió d'encuriosits, fets d'esperit i indiferents alguns, de fets exòtica uns i burlona altres, contemplen l'endiumenjat seguici. Finalment precedit de cançons i marxes, Nostramo, portat per venerable clergia, majestuós, sots ric dossier; i en mig de fumarols d'encens passa triomfalment davant qui tothom, més o menys pietosa o mandrosament, hi flecta el genoll...

Vet ací la recordança que de la processó d'aquesta diada en serva tot hora la ment per enllotada que sigui.

Quines belles recordances engrany n'esdevindrán en aquest capítol de Juny! Ara que els camps de blat rossejen i freturosos esperen la falç del segador, quin record més sublim pels qui veritablement estimen la seva Pàtria! Quina formosa hora la d'aquest cap-vespre de Corpus! A l'encís de la natura i de la visió del culte més solemne a Déu, s'hi ajuntarà la remembrança d'aquell altre jorn, també de Corpus i de Juny, en que els catalans que encara els sangonejava la resposta que els donà el Comte de Santa Coloma, satèl·lit del Comte Duc d'Olivars, de trista recordança per Catalunya, al dir-los, quan aquells s'anaren a queixar dels innumbrables greuges fets

per la tropa de la nació castellana, arreu de la nostra Terra «tenen llicència de fer aixó i molt més encara puix altre cosa no us mereixeu», cansats de suportar ja més ultratges, frenètics d'ira, es presentaren a Barcelona, figurant esser segadors, puix era el temps de la sega i mataren els guardes de la ciutat, lliuraren als presoners patriotes Vergós, Serra, Tamarit..., bandejaren de Barcelona als representants de Castella i les seves tropes, mataren el virrei de Catalunya, quan acovardit estava a punt d'embarcar... Els braus segadors portaven per penó a un Crist tot endolat, qui com diu la patriòtica cançó era llur *capità* i com aital el presentaren, quan el Bisbe tot beneint-los els hi preguntá qui era el que comanava l'alçament.

* * *

No han passat, no, per dissort els temps en que es deixaven sentir els greuges que motivaren l'alçament dels catalans, abans el contrari, cada jorn la gent de Castella ens en infereix de nous i més aguditzants; però llavors Catalunya era més o menys lliure i ara del tot roman esclava, restant tothom indiferent davant un crim d'esclavatge tan omínos. I més encara, hi ha qui ven l'heretatge de sa única Pàtria per un raquífic honrament de «Excm. Sr.» tot aparentant servir per ella força amor... Vergonya... Vergonya...

Davant aquestes doloroses anomalies, nostres forces resten atüides; però ardentment desitjem que arribi prompte el jorn en que la Nació Catalana cansada del esclavatge, s'aixequi amb fermesa a demanar ja que no per grat, per força, la llibertat de la nostra Pàtria, puix té tots els mitjans de govern que's requereixen per a legislar-se.

Mentrestant preguem a Déu, quan flectats en terra l'adorem al passar triomfalment per davant de nostres cases, que la diada del nou Corpus patriòtic s'atanci. Més com diu l'adagi popular *Déu, diu: ajuda't i t'ajudaré*, no descuidem d'esmol·lar la falç i d'assajar el brandejar-la, per estar apunts i preparats quant nostres oïdes sentin el toc de some·tent i el anhelat crit de «Via fora...»

I ara per tal d'agermanar els dos ideals, Virtut i Pàtria, quins ens portarán junts la consecució de l'ideal nostrat, fent de Catalunya una Nació rica i plena ¿no fora una demostració palesa de catalanitat, encatifar a l'hora de la processó amb ramells de la simbòlica ginesta i endomassar nostres façanes amb draps barrats?

JORDI, del P. de J.
«Les Quatre Barres»

TRAPACERIES

— En Torras es l'home de les grans habilitats—diuen els seu fanàtics.

I, efectivament; cada jorn que passa ens en palesa una de nova. Si per les habilitats havien d'alçarli un monument, hauria de ser tres vegades més alt que el de Colón.

Després ens dirá que som injustos amb ell.

Nosaltres ja ni coneixíem moltes d'habilitats; pro ignoravem la que poseeix en més alt grau. ¡La de caçaire!

Ell organitza caceres amb la mateixa facilitat i oportunitat qu'un còmic vell organitza una companyia de drama per actuar en un poble petit. En aquests cassos l'art escènic es lo secundari. En les caceres d'en Torras l'esport cinegètic també es lo secundari.

Lo essencial es... una altra cosa.

Els governants d'Espanya, cada volta que veuen nuvolades de tempesta en el cel de la política, lo primer que fan es organitzar una cacera. I en l'hora del àpat, entre trago i trago, arranjan el para-llamps que ha de salvar la situació. La cassa es lo secundari.

I en Torras, qu'es un bon deixeble dels polítics a la madrilenya, sab el gran resultat que donen aquests actes.

Per aixó va organitzar una cacera a Llinás i les seves rodalies.

L'acta de diputat li fuig de les mans, i es necessari mantenir el foc sagrat del entusiasme i el sacrifici dels amics, i fer de faisó que tornin al clos tots els agraviats per l'actuació desgraciada del diputat de les intrigues i els maquiavelismes.

I els incondicionals están sempre apunt. I els agraviats sembla que haurien de rebutjar aquella ma qu'els ha fuetejat el rostre, però...

La cacera de Llinás va ésser espléndida.

En Torras, orgullós, triomfant, portava la satisfacció pintada en el rostre.

Rodejat de gossos i d'amics incondicionals, semblava un Centurió romà després d'una gran victòria.

En Galvanyet de Montornés no's movia del seu costat, i aixugantse el suor, li preguntava:

—¿Que li ha semblat la jornada, senyor Torras?

I aquet responia, tot encenent un caruncho:

—No ha anat malament. Hem fet tres porcs cinglans i un Alcalde.

DE VITICULTURA

III

MILDIU

Les gotellades seguides de ullades de sol o d'unes hores botxornoses proporcionan un ambient infalible de incubació.

Les rosades, produïdes per la irradiació del calor solar, amagatzemat a la terra durant el dia, quin a la nit es pert a les regions de la atmósfera, per quina dinàmica es determina el major refredament damunt les plantes situades a la superfície de la terra i en consecució la condensació d'elles dels vapors acuosos en suspensió, son també camp abonat per a la germinació d'espores. Per tant, la situació i orientació d'un vinyat influirà sensiblement en la major o menor intensitat de les invasions.

El menys propens, serà el situat en pendents de un 15 o un 30 %, orientat a sol-ixent, al quin besan els primers raigs del astre naixent. Tal vinyat quedarà extraordinàriament favoregut si els vents de la nit de tremontana, amb llur peculiar sequedat impedeixen la formació de rosada, i a més, tindrà la ventatja de que, en les nits que s'hi formi aquesta, com la oblicuitat dels raigs solars, a les primeres hores del dia no poden determinar suficients calories per promoure l'incubació del plasmapara, més sí, activar la evaporació en tota la superfície foliàcea, intensificada per la disposició inclinada, car l'un cep no ombreja a l'altre, favoreixent aixó la rapidesa d'aquesta acció física en

tota la extensió pampolada resultarà que, al arribar a produir-se las calories suficients per la germinació, ja estarà seca la planta.

Un vinyat amb iguals condicions que'l precedent, pero amb orientació a ponent tindrà la desventaja de rebre els raigs solars més tart, quan despendeixen major nombre de calories, resultant-ne que, el temps que aquestos inverteixen en el dinamisme de evaporació, serà suficient per a provocar la incubació del esporos.

El vinyat en terreny plà i afondalat, com las rosades matinals son més intenses i continuades i quan el sol hi arriba ja está cremat, serà en el quin sempre la malura hi produirà més estralls.

El *Caldo Bordolés* es la fórmula cúprica, quisa, la pràctica de molts anys ha demostrat ser la millor. En aquesta, la cal viva en pasta que hi entra a més de llur propietat bàssica per a neutralitzar l'acidés sulfúrica continguda en el sulfat de coure, te la de fixar el resultat damunt les fulles i per causa de llur adherencia, les sals de coure tenen afecte més durader. Al mateix temps que, en els pámpols que han rebut tres o quatre aplicacions, la capa que's forma damunt d'elles, serveix d'esponja per a retenir la humitat de les petites rosades, sens formar gota, evaporant-se, per aquesta causa més depressa en aquestos que en els dels extrems del sarment.

En quan a la quantitat de sulfat de coure a posar-hi, aconsellan uns, un 1%, altres el 2%, i altres el 3%. Jo en totes aquestes proporcions he obtingut satisfactoris resultats, aplicades segons l'estat de la planta, el seu desentrotllo i el temps reinant.

També uns preconitsan els caldos neutres, i altres lleugerament àcids. A mí els lleugerament bàssics, quan no hi ha invasió, m'han donat sempre bons resultats, i en cassos d'invasió, partint del periodo de floració, el sulfat de coure sense cals, (més endevant amb exemples ho demostraré).

Lo més interessant consisteix, en donar tots els anys, tant si fa un temps plujós com sec, les aplicacions cada 15 dies, començant la primera durant la segona quinzena d'Abril. Aixís no's dona lloc a la germinació de cap ou d'ivern, car en quan apareix alguna taca, sobre tot en el periodo comprés entre l'Abril i mitjans de Juliol, en el quin la planta te més tendror i creixement, si l'any esdevé plujós o abundan les molledures matinals sembla com si'l sulfat de res serveixi. Jo ho suposo degut a la major sensibilitat dels esporos d'istiu per a la germinació, amb motiu de posseir un revertiment menys dur; lo mateix que a la gran abundor que d'ells n'hi han en una vinya invadida. Segons Viala un peu invadit ne conté un nombre aproximat de 2 a 3 milions (1).

Per altra part l'acció preventiva de les sals de coure en anys propensos, sols dura de 12 a 15 dies. Per aquest motiu qui vulgui estar segur, deu procurar a la vinya un estat permanent d'immunitat.

Experiments demostratius: Al any 1909 en una vinya que li havia suministat la primera aplicació al vuit de Maig, per motiu de no disposar de personal a l'hora deguda, vaig tenir d'esperar la segona sulfatada, per el 28 del mateix mes o sigui, 20 dies després, no notant-s'hi, al practicar-la, la més lleu taca.

Als dos dies següents, en tots els ceps n'hi havia algunes: era degut a que el espargir el sulfat, ja estaben germinats els esporos, més no havian fruiat encare. Aixó hem demostrá lo dit abans: que les sals de coure no'l destrueixen ni deturen el seu desentrotllo, més si eviten la seva extensió i propagació temporal. Gairabé tots esdevingueren amb cinglons atacats de mildiu, per motiu de no haver pogut rebre, per trovar-se amagat per

(1) Maladies de la vigne.

els pámpols, quan cap partícula de sulfat, notant en ells que, anava augmentant sensiblement l'extensió del mal, per lo que vaig decidir a fer us de medis radicals. Vareig aplicar sofre sulfatitzat a la mola, al 50 %, al objecte de donar directament al raïm, sulfat de coure com a preventiu i provar si l'acidés sulfúrica qua conté, obrant com a corrossiu, destruiria la part invadida, ja malalta. Vaig barrejar-hi una petita quantitat de cals apagada, a fi de que'l sofre sortís més polsós de la manxa. I en efecte: als dos dies següents tots els cinglons enmildiuats, esdevingueren completament secs, quedant detinguda l'invasió.

Amb el fi de procurar iguals resultats en les taques que hi havia als pámpols, vaig donar-hi una aplicació de sulfat de coure sol, al 21 %, quedant totes secas, i notant-se solsament damunt les fulles unes cremadures, com puntes d'agulla en cada goteta de sulfat, que no determinaren la més mínima depressió vegetativa en la planta, continuant normalment el desarrollo foliaci i la madures del fruit. Als vuit dies següents, vaig sulfatar-la amb caldo, al 20 %, lleugerament bàssic, per considerar hi havia insuficiencia de sals de coure en aquella aplicació i per tant m'exposaba a una nova reproducció de la parásita.

ALBERT ROSAS.

VALLESANES

SANT FELIU DE CODINES

Espléndides foren, en tots conceptes, les festes que's celebrava en aquesta vila, els passats dies de Pascua, amb motiu de celebrar-se la «Festa de la Llar» dia que s'omplena el poble dels fills d'aquesta vila, que per la lluita de la vida, se troben allunyats del seu poble nadiu, i que l'atracció de forasters els hi dedica cada any.

Aquest any, s'esqueia amb l'inauguració de la grandiosa i formosa Plaça de Carme Mascaró de Usart, en el lloc conegut per Font dels Albes. El fill predilecte de la vila feu arranjar amb despeses propies aquell lloc, convertint-lo en un deliciós paratge d'esbarjo i benestar, construinthi jardins i una monumental font, nomenada de la Mare de Deu del Carme, projecte del genial artista Mirabent. La Corporació Popular, acompanyats de l'Atracció i d'una gran gentada precedits per la Banda del Regiment de Vergara i dels chors «L'Escarpinadell» de Barcelona i de «La Poncella», de la vila, en processó civica anaren a buscar al Sr. Usart, qui acompanyat del digne Diputat Provincial D. Santiago de Riba i del Sr. Económ de la vila D. Marián Bertrán s'uniren a la manifestació fent via en el lloc esmentat dels Albes i desde llavors Plaça de Carme Mascaró de Usart. Una generació inmensa omplena de gom a gom aquella grandiosa Plaça i vies colindants formant un cop d'efecte imponent. Al lloc de l'arribada d'autos i en el de la Plaça aludida s'havien aixecat artístics arcs de triomf amb la dedicatòria el primer de «Benvinguts a vostra llar». Un cop omplena la tribuna per les Autoritats i demés personalitats, el Sr. Alcalde obri l'acte amb encertades paraules i el Secretari doná lectura dels acorts del Ajuntament referents al acte, i seguidament el propi Sr. Alcalde usá eloqüentment de la paraula descorrent la cortina que tapaba l'artística placa amb el nom de Plaça de Carme Mascaró de Usart, sentintse un xardorós aplaudiment mentres la Banda tocava una bonica marxa. Mentrestant el Sr. Económ assistit dels senyors Vicaris, procedia a la benedicció de la placa, font i Plaça. Acte seguit comensá amb un bell parlament el referit senyor Económ,

que fou ovacionat, remenbrant la Fé dels nostres avans-passats, retraient cites històriques de la vila, quedant tots els oients parats, al veurer el treball inmens que te portat a cap, en l'arxiu de la parroquia amb tant poc temps qu'està al front d'ella. Parlà seguidament per l'Atracció el seu Vis-president en Joan Puigdoménech, el nostre digne diputat senypr de Riba, enaltint tots l'acte d'altruisme vers al seu poble nadiu fet per D. Nicolau Usart, entonant tots un himne de reconeixement i agraiement al referit senyor Usart, i a l'alsina centenaria que embelleix aquell formós lloc. Per la emoció de que estava posseït el Sr. Usart usá de la paraula el bon amic Sr. Puig i Alfonso en el seu nom, donant mercès a tots els oradors i al poble en general, per la manera esplendent, com havia sigut rebut el seu acte d'altruisme, encarregant que tots sien vetlladors d'aquell lloc, i procurin sempre gaudirsen i embellirlo. El Sr. Puig, escoltà després d'acabat el seu bellíssim discurs, una xardorosa ovació. Acte seguit el chor «Escarpindull» doná un concert d'escullides composicions, entre ellas una dedicada a la festa i al Sr. Usart, molt celebrada; Les autoritats obsequiaren la seva senyera, amb una artística llaçada, amb els nostres colors barrats, nacionals.

El vespre els salons de ball s'ompleren i a casa de la vila se doná per el susdit chor una serenata a les autoritats, escoltant-lo un numerós públic. Per la nit la rondalla humorística de «L'Escarpindull» va recórrer tot el poble alegrant-lo amb las seves cançons.

Al endemà se celebrá el tradicional aplec al Park Usart, essent concurregudíssim; aixís s'acaben les festes de bona recordança.

— Ha acceptat el nomenament de pendonista per la propra festa de Chorpus Crist, nostre bon amic el senyor Joan Puigdoménech i Oliveras. Donades les simpaties de que gosa dit senyor entre la vila, ja's pot assegurar un éxit.

— Durant aquets dies han sigut numerosíssims els excursionistes que han anat a Sant Miquel del Fai; devent avisar i fer ben públic als qu's dediquen al excursionisme lo perillós que és, el que per esmorser, o ferse dinar, fassin foc prop dels boscos, doncs sens dupte, una imprudencia d'aquestes, portá la crema del grandió Bosch del Parc, oca-

sionant un perjudici d'importancia, i el pánic conseqüent.

LA GARRIGA

Dilluns de Pascua se va celebrar la reunió general de regants del rec Monar convocada per l'Alcalde nostre bon amic D. Lluís Plandiura per a discutir les ordenances de dit regadiu.

Varen assistirhi una gran majoria d'interessats llegintse i discutintse les ordenances expressades. D. Santiago de Riba, que hi assistí, va anar explicant l'alcanç dels diferents articles, aprobantse per unanimitat, esperant tothom grans beneficis de la nova organització

LOCALS AVIS

Dos o tres voltes s'ens han queixat els nostres sotscriptors de Montmeló i Montornés perquè no rében el «GENT D'ARA».

Cridem l'atenció de l'Administració de Correus per a que cuidi d'aquesta deficiencia.

Enguany el pendó de la processó de Corpus, ha sigut confiat al «Centre Católic» de nostra ciutat.

J. A. WENBERG, Metge-Especialista en enfermetats dels infants. Consulta: Dimarts, dijous i dissabtes de 3 a 5.—Tractaments especials: Dilluns, dimecres i divendres de 3 a 5. Balmes, 90, pral. 1.ª—Barcelona.

Amb la cooperació de la Cobla la «Principal» de Perelada, tindrà lloc el concert, que anyalment dona «L'Orfeo Granollerí» que dirigeix el seu mestre en Marián Batailler, per la diada de Corpus a la nit, en son hostat...

Demés d'altres cançons, hi ha el propòsit de cantar dues sardanes amb acompanyament de la Cobla i acabades aquestes tindrà lloc una audició de sardanes per la mateixa.

Degut a la festivitat de Corpus, el merde de la propra setmana, tindrà lloc el dimecres.

Per avui diumenge i e les 5 de la tarda la *Joventut Artística* del «Centre Católic», posará en escena el drama de la guerra de l'Independencia, que porta per títol «Catalunya i la peça satírica-detectivesca, anomenada «Deixebles de Sherlock-Holmes».

Son molt sucosos els comentaris que es fan a l'entorn d'un *crac* d'un molt conegut industrial de nostra ciutat.

I van trés!!!

Publicacions rebudes: *Bulleti de l'Esbart Folk-lore de Catalunya*, i el *Programa de la festa dels cinc cents Pomells de Joventut a Montserrat*, que es celebrará avui.

S'activen els treballs d'assaig del drama «L'incapacitat» per diferents elements, constituïts en agrupació artística en el «Orfeo Granollerí», per representar-se molt properament.

Imp Cucurella. — Granollers

Vicens Alamá GUIXAIRE

Especialitat en decorats de guix en tots els estils

Carrer Travesseras, 8 GRANOLLERS

Elaboració de fruita seca i molturació de blat-de-moro, ordi, civada
i tota classe de grans per al bestiar

Perfecció i máxim rendiment en tots els treballs

Preus baratíssims per grans comandes

Salvador Mitjá

Passeig de la Muntanya, 12 (Carretera de la Roca) Teléfon 91 :: GRANOLLERS

ADOBS QUIMICS

Importació de primeres materies

Superfosfats minerals : Sulfat amoniac : Nitrat de sosa
Sals potássiques : Sofres : Sulfat de coure, etc., etc.

Fabricació especial de materia orgánica a Canovellas

Compra i venda de Cereals i Farines

Aigües potables per a arrendar

Guano

Marca de

fábrica

Vallesá

LLUÍS SERRA I GUARDIA

GRANOLLERS DEL VALLÉS

Fábrica: Carrer de Barcelona. — Despatx central. Riçoma, 79 i 81

SUCURSAL A LES FRANQUESES : Teléfon 145

Dr. F. MONTAÑA

DEL HOSPITAL DE SANTA CREU

METGE ESPECIALISTA EN LES ENFERMETATS DE LA PELL I VENERI
EX-ALUMNE DELS HOSPITALS DE PARÍSBARCELONA:
Carrer de Sant Pau, 28, pral.
de 3 a 5GRANOLLERS:
Diumenges
de 9 a 12

Fábrica de pastes per a sopa

ESTEVE CAMILLO

Fábrica i despatx: PRIM, 87. — Teléfon 12

**TALLER DE CALDERERIA
LAMPISTERIA I ELECTRICITAT**Construcció de tota classe d'aparells.
Instal·lacions de tuberies.
Alumbrat elèctric i motors.
Especialitat en soldadures de plom amb plom per a àcids**PERE FONT**

CARRER DE PRIM, 78. Teléfon 134

Assumptes Judicials

I

Administració de fincas**Pere Pineda**

Procurador dels Tribunals

Despatx: Ricoma, 5

Teléfon 30

GRANOLLERS

MIQUEL CRUSELLAS**GUANO CONCENTRAT**Nitrats :: Sofres :: Sulfat de coure
Primeres materies

MAGATZEM I DESPATX:

CARRER DE BARCELONA, 5

ANIS CASTELLS

FABRICANT:

Pere Castells
Mollet del Vallés**Grans : Cereals : Forratges****F. SALA TORRAS**Magatzems: PRIM, 45 i CLAVÉ, 15
Teléfon 156ADOBS QUIMICS I ORGANICS
SULFAT DE COURE -- PRIMERES MATERIES**VILANOVA I BOFILL**MAGATZEM
Prim, 7ç. - Teléfon 190DESPATX
Dr. Robert. 6**O R I O L**

S A S T R E

F. CUCURELLA

IMPRESSOR

Corró, 9

GRANOLLERS

Teléfon 128

Delmiro Estapé

CONFECCIONS I PERFUMERIA

Plaça del Oli, 6 — GRANOLLERS — Teléfon 197

ESPARDENYERIA SITJÀ

SANTA ELISABET, 18

Espardenyes de totes classes.

Espectatllat en pinxos i duesbores.

NO CONFONDRER

SANTA ELISABET, 18 (frent l'antiga casa Mayol)

XAMPANY MONTBUY**¡Proveu-lo i l'adoptareu!**

Es ven als següents llocs: GRANOLLERS, Casa «Picarol», Plaça del Bestiar.—SABADELL, Baudili Mainou, Carrer Quevedo, 62.—CALDES DE MONTBUY, J. Galobardas (Feliós).—BARCELONA, Vicenç Ferrer i C., P. Catalunya i a la S. A. Monegal.

Fotografia J. BOSCH GRANOLLERS
Teléfon núm. 71

GALERIA AMB LLUM NATURAL I ARTIFICIAL

Venda de plaques i pel·lícules.—Treballs de laboratori per a aficionats.